

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw zawiera regulacje dotyczące zmiany ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1542, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o podatku akcyzowym", ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1608, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o zdrowiu publicznym", oraz innych ustaw, których zmiana jest konsekwencją zmian wprowadzanych w ww. ustawach, tj. ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2024 r. poz. 628), ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805, z późn. zm.).

I. Zmiany w ustawie o podatku akcyzowym

Projektowana ustawa w zakresie zmian w ustawie o podatku akcyzowym ma na celu objęcie podatkiem akcyzowym dwóch nowych kategorii wyrobów akcyzowych, tj. saszetek nikotynowych oraz innych wyrobów nikotynowych, a także rozszerzenie opodatkowania w zakresie już istniejących na gruncie ww. ustawy wyrobów nowatorskich, poprzez zmianę definicji tych wyrobów. Powyższe wyroby są dostępne na rynku, a ich produkcja i obrót nie są obecnie zabronione. Biorąc pod uwagę charakter ww. wyrobów oraz ich substytucyjność w stosunku do szeroko rozumianych wyrobów tytoniowych, zasadnym stało się objęcie tych wyrobów ustawą o podatku akcyzowym.

1. Saszetki nikotynowe

Saszetki nikotynowe, z roku na rok poszerzają rynek wyrobów zawierających nikotynę, jej związki lub pochodne. Stąd m.in. postulaty branży tytoniowej dotyczące włączenia saszetek nikotynowych do grupy wyrobów podlegających akcyzie. Zaproponowana zmiana opodatkowania akcyzą nowej grupy wyrobów jest zgodna z konkluzjami i założeniami zmiany dyrektywy Rady 2011/64/UE w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych. Niemniej, na poziomie unijnym, wyroby te nie są jeszcze objęte zharmonizowaną akcyzą w zakresie struktury i stawek podatku akcyzowego, a także produkcji i przemieszczania wyrobów akcyzowych. Taka kategoria wyrobów nie występuje

w dyrektywach akcyzowych, tj. w:

- dyrektywie Rady 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie) oraz
- dyrektywie Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych.

W krajach UE, które opodatkowały już saszetki nikotynowe, ich podstawą opodatkowania najczęściej jest kilogram. Stawki podatku mają charakter kwotowy i są zróżnicowane od 17 EUR/kg (Szwecja) do 120 EUR/kg (Łotwa).

2. Inne wyroby nikotynowe

Zasadniczym celem projektowanej zmiany ustawy o podatku akcyzowym jest opodatkowanie grupy wyrobów zawierających nikotynę lub jej związki lub pochodne, które mogą być używane do wchłaniania nikotyny lub jej związków lub pochodnych przez organizm ludzki, inne niż wyroby tytoniowe, płyn do papierosów elektronicznych, wyroby nowatorskie i saszetki nikotynowe. W przypadku innych wyrobów nikotynowych zaproponowano wyłączenie z opodatkowania wyrobów wykorzystywanych wyłącznie w celach medycznych. Jest to rozwiązanie analogiczne dla tradycyjnych wyrobów tytoniowych. Wśród takich wyrobów zarejestrowano gumy do żucia, plastry i aerozole zawierające nikotynę. Nie stwierdzono natomiast saszetek nikotynowych. Od kilku lat, w Polsce i na świecie, kształtuje się rynek beztytoniowych wyrobów nikotynowych, które mogą być używane do wchłaniania nikotyny, jej związków lub pochodnych przez organizm ludzki, np. przez śluzówkę jamy ustnej, skórę czy do inhalacji. Wyroby te są legalnie sprzedawane i z roku na rok zyskują coraz większą popularność. W skład tych wyrobów najczęściej wchodzi nikotyna, składniki roślinne oraz środki aromatyzujące. Konstrukcja definicji nie wyklucza również zawartości w wyrobie tytoniu lub jego namiastek. Oznacza to objęcie regulacją takich wyrobów jak tabaka oraz tytoń do żucia. Kategoria ta obejmie również inne wyroby, które dopiero pojawią się na rynku zgodnie z inwencją producentów oraz rozwojem technologicznym.

Wprowadzenie do obrotu wszystkich wyrobów zawierających nikotynę podlega przepisom ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. z 2022 r. poz. 1816), przepisom rozporządzenia z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr

1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (WE), w tym w szczególności art. 6 dotyczącemu obowiązku rejestracji oraz przepisom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (CLP). W związku z powyższym, o sprowadzeniu (bądź wytworzeniu) takiej mieszaniny należy poinformować Inspektora ds. Substancji Chemicznych przekazując kartę charakterystyki wyrobu. Dopuszczone do obrotu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej mieszaniny zawierające nikotynę znajdują się w bazie ELDIOM prowadzonej w Biurze ds. Substancji Chemicznych.

Kierunkowe założenia dotyczące opodatkowania wyrobów zawierających nikotynę innych niż płyn do papierosów elektronicznych zostały poddane prekonsultacjom wśród podmiotów. Można jednak zauważyć, że proponowana nowelizacja zakłada wprowadzenie regulacji, które będą mogły objąć podmioty z wielu branż.

3. Rozszerzenie definicji wyrobów nowatorskich

Wyroby nowatorskie są przeznaczone do dostarczania do organizmu człowieka aerozolu powstającego podczas podgrzewania zawartego w nich tytoniu, ale bez procesu spalania, w specjalnie dostosowanych do tego celu urządzeniach (podgrzewaczach). W obecnym stanie prawnym ustawa o podatku akcyzowym definiuje wyroby nowatorskie (art. 2 ust. 1 pkt 36) jako wyroby będące:

- a) mieszaniną, w której składzie znajduje się tytoń lub susz tytoniowy,
 - b) mieszaniną, o której mowa w lit. a, oraz zawierające odrębnie płyn do papierosów elektronicznych
- inne niż papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki i susz tytoniowy, które dostarczają aerozol bez spalania mieszaniny.

Oznacza to, że warunkiem uznania za wyrób nowatorski wyrobu spełniającego kryteria ustawowe jest obecność w jego składzie tytoniu.

Od pewnego czasu na rynku pojawiają się również wyroby beztytoniowe, zarówno z nikotyną, jak i bez nikotyny, które nie mieszczą się w obowiązującej definicji wyrobów nowatorskich, a tym samym nie podlegają akcyzie. Są to wyroby, w których tytoń jest zastępowany dowolnym, nadającym się do tego celu surowcem, najczęściej roślinnym np. herbata, konopiami siewnymi, czerwono krzewem (rooibos) itp. W związku z tym powstała

potrzeba objęcia akcyzą również tych wyrobów poprzez dostosowanie obecnej definicji wyrobów nowatorskich do zmian na rynku substytutów wyrobów tytoniowych. Z analogicznym rozwiązaniem w ustawie o podatku akcyzowym mamy do czynienia w przypadku tradycyjnych wyrobów tytoniowych np. papierosów i tytoniu do palenia. Produkty składające się w całości albo w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w ustawie, są traktowane jako papierosy i tytoń do palenia.

Kierunkowe założenia dotyczące rozszerzenia definicji wyrobów nowatorskich również zostały poddane prekonsultacjom wśród podmiotów.

Do beztytoniowych wyrobów nowatorskich, saszetek nikotynowych oraz innych wyrobów nikotynowych będą miały zastosowanie ogólne przepisy dotyczące opodatkowania akcyzą wyrobów akcyzowych, w tym przedmiotu opodatkowania, powstania obowiązku podatkowego, opodatkowania ubytków, właściwości organów podatkowych, rejestracji podmiotów, deklaracji podatkowych, ewidencji, zabezpieczeń akcyzowych, terminów płatności akcyzy oraz postępowania w przypadku importu.

W zakresie produkcji i przemieszczania wyrobów nowatorskich, saszetek nikotynowych oraz innych wyrobów nikotynowych będą miały zastosowanie regulacje odnoszące się do wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy o podatku akcyzowym, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

Szczegółowe rozwiązania w ustawie o podatku akcyzowym

Art. 2 ust. 1 pkt 1 - Zmiana przepisu polega na modyfikacji definicji wyrobów akcyzowych poprzez dodanie w niej nowych kategorii wyrobów akcyzowych, tj. saszetek nikotynowych oraz innych wyrobów nikotynowych. Należy przy tym zauważyć, że saszetki nikotynowe oraz inne wyroby nikotynowe, będące wyrobami akcyzowymi w rozumieniu ustawy (na poziomie krajowym), nie będą ujęte w załączniku nr 2 do ustawy, w którym znajduje się wykaz wyrobów akcyzowych, do których stosuje się unijne przepisy dotyczące obowiązku produkcji w składzie podatkowym i stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 2 ust. 1 pkt 36 - Projektowana zmiana definicji wyrobów nowatorskich ma na celu objęcie zakresem tej definicji również wyrobów beztytoniowych, zarówno z nikotyną, jak i bez nikotyny, które dostarczają aerozol bez spalania mieszaniny, a które dotychczas nie mieściły się w definicji wyrobów nowatorskich. Wyrobami akcyzowymi będą więc wyroby

niezawierające tytoniu w postaci wkładów do podgrzewaczy, jak również wyroby luzem, które po zaaplikowaniu do podgrzewacza i podgrzaniu dostarczają konsumentowi tych wyrobów aerozol bez spalania mieszaniny. Nie będą podlegały opodatkowaniu akcyzą wyroby wykorzystywane w celach medycznych.

Art. 2 ust. 1 pkt 36a i 36b - Dodany przepis pkt 36a wprowadza definicję saszetek nikotynowych, którymi są wyroby niezawierające tytoniu, zawierające nikotynę lub jej związki lub pochodne, zmieszane lub niez mieszane z włóknami roślinnymi lub innymi dodatkami, znajdujące się w porcjowanych saszetkach lub w równoważnej postaci, które mogą być używane doustnie do wchłaniania nikotyny lub jej związków lub pochodnych przez organizm ludzki. Wyrobem akcyzowym jest więc masa nikotynowa, w skład której mogą wchodzić: nikotyna, ale również jej związki lub pochodne, składniki roślinne, środki aromatyzujące, często substancje słodzące. Wyrób ma formę saszetek, ale może występować również w innej równoważnej postaci.

Dodany przepis pkt 36b wprowadza definicję innych wyrobów nikotynowych, którymi są wyroby zawierające nikotynę lub jej związki lub pochodne, które mogą być używane do wchłaniania nikotyny lub jej związków lub pochodnych przez organizm ludzki, inne niż wyroby tytoniowe, płyn do papierosów elektronicznych, wyroby nowatorskie i saszetki nikotynowe, z wyłączeniem wyrobów wykorzystywanych wyłącznie w celach medycznych. Wyrobami akcyzowymi będą więc wyroby w różnorodnej postaci, m.in. plastrów, aerozoli, gumy do żucia, żelków, cukierków, wykałaczek, także wyroby zawierające tytoń i namiastki tytoniu takie jak tabaka oraz tytoń do żucia. Analogicznie jak w przypadku wyrobów tytoniowych, nie będą innymi wyrobami nikotynowymi i nie będą podlegały opodatkowaniu akcyzą wyroby wykorzystywane wyłącznie w celach medycznych.

Art. 13 ust. 1a pkt 4 i 5 – Zmiana przepisu polega na wprowadzeniu regulacji określającej, że podatnikiem z tytułu produkcji saszetek nikotynowych lub innych wyrobów nikotynowych niezgodnej z art. 47 ustawy o podatku akcyzowym (dot. produkcji w składzie podatkowym), jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która produkuje te wyroby akcyzowe, oraz każda inna osoba, która uczestniczy w ich produkcji.

Art. 13 ust. 1b pkt 4 i 5 – Zmiana przepisu polega na wprowadzeniu regulacji określającej, że w przypadku gdy obowiązek podatkowy z tytułu produkcji saszetek nikotynowych lub innych wyrobów nikotynowych niezgodnej z art. 47 ustawy o podatku akcyzowym (dot. produkcji w składzie podatkowym) ciąży na kilku podatnikach, podatnicy ci ponoszą

solidarną odpowiedzialność za zobowiązanie podatkowe.

Art. 34 ust. 1a i ust. 3 pkt 5 i 6 - Określone w tym przepisie zwolnienie od akcyzy wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzspółnotowo przez osobę fizyczną na jej własny użytek, nie na cele handlowe, uzupełniono poprzez uwzględnienie nowych kategorii wyrobów akcyzowych, jakimi są saszetki nikotynowe i inne wyroby nikotynowe. W ust. 3 tego przepisu określono ilości tych wyrobów, których przekroczenie wskazuje na ich przeznaczenie na cele handlowe.

Art. 36 ust. 1 pkt 6a i 6b oraz pkt 7 i 8 - Zwolnieniem od akcyzy określonych wyrobów akcyzowych importowanych przez podróżnego, który ukończył 17 lat, w jego bagażu osobistym, objęto także nowe kategorie wyrobów akcyzowych, jakimi są saszetki nikotynowe i inne wyroby nikotynowe. W dodawanych w ust. 1 punktach 6a i 6b określono normy ilościowe tych wyrobów, które podlegają zwolnieniu. Normy te są różne w zależności od tego, jakiego rodzaju transportem podróżuje osoba dokonująca importu (transport lotniczy lub morski albo transport inny niż lotniczy lub morski). Odpowiednie zmiany wprowadzono także w ust. 1 w pkt 7 i 8, które dopuszczają zwolnienie od akcyzy także w sytuacji, gdy wyroby są importowane jako zestaw poszczególnych wyrobów.

Art. 37a ust. 1 i ust. 2 pkt 3 i 4 - Możliwość zwolnienia od akcyzy saszetek nikotynowych i innych wyrobów nikotynowych wprowadzono także w przypadku ich importu w przesyłkach wysyłanych z terytorium państwa trzeciego przez osobę fizyczną i przeznaczonych dla osoby fizycznej przebywającej na terytorium kraju. Zmiana przepisu dotyczy także ustalenia norm ilościowych dla takich wyrobów. Ich przekroczenie powoduje opodatkowanie importowanych wyrobów.

Art. 48 ust. 3 pkt 1a lit. c i d – W przepisach przewidziano dodatkowe warunki uzyskania zezwolenia dla podmiotu ubiegającego się o zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego typu magazynowego, w którym będą magazynowane lub przeładowywane saszetki nikotynowe lub inne wyroby nikotynowe, wyprodukowane w innym składzie podatkowym. Przyjęto, podobnie jak w przypadku wyrobów tytoniowych, płynu do papierosów elektronicznych i wyrobów nowatorskich, że warunkiem uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego typu magazynowego w przypadku saszetek nikotynowych oraz innych wyrobów nikotynowych będzie minimalna wysokość akcyzy, która byłaby należna od tych wyrobów, gdyby wyroby te nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia. Wymagana wysokość akcyzy, o której mowa powyżej, została

określona dla saszetek nikotynowych oraz innych wyrobów nikotynowych na poziomie 1,8 mln zł dla każdego rodzaju wyrobu.

Art. 48 ust. 4a pkt 4 – Przepis przewiduje dodatkowy warunek uzyskania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego dla operatora logistycznego, który w tym składzie będzie prowadził działalność polegającą na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych. Warunkiem tym jest minimalna wartość rynkowa wszystkich towarów będących przedmiotem działalności operatora logistycznego, w tym wyrobów akcyzowych w jednym miejscu magazynowania w składzie podatkowym lub poza składem podatkowym, wynosząca - 350 mln zł. Zmiana przepisu polega na dodaniu w nim saszetek nikotynowych oraz innych wyrobów nikotynowych, wyprodukowanych w innym składzie podatkowym przy jednoczesnym utrzymaniu takiej samej minimalnej wartości rynkowej wszystkich towarów będących przedmiotem działalności operatora logistycznego na poziomie 350 mln zł.

Tytuł rozdziału 3 w dziale IV - Zmiana tytułu rozdziału polega na uwzględnieniu w nim nowych grup wyrobów tj. saszetek nikotynowych i innych wyrobów nikotynowych.

Art. 99ca ust. 1 – Dodany przepis wprowadza definicję produkcji saszetek nikotynowych. Jest to istotne z uwagi na to, że przedmiotem opodatkowania akcyzą jest produkcja wyrobów akcyzowych, a sam proces produkcji ww. wyrobów musi odbywać się, co do zasady, w składzie podatkowym, czyli w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. Dlatego przepis precyzyjnie określa czynności uznane za produkcję w rozumieniu ustawy o podatku akcyzowym, a mianowicie wytwarzanie, przetwarzanie, a także pakowanie.

Art. 99ca ust. 2 – Analogicznie jak w przypadku ręcznie skręcanych papierosów (art. 99 ust. 1b) czy wyrobów nowatorskich (art. 99c ust. 2) wyłączono z definicji produkcji wytwarzanie przez konsumenta saszetek nikotynowych ręcznie, domowym sposobem w gospodarstwach domowych na własne potrzeby.

Art. 99ca ust. 3 – Dodany przepis określa podstawę opodatkowania dla saszetek nikotynowych. Podstawą jest ilość ww. wyrobów wyrażona w kilogramach. Przy określeniu wagi wyrobu, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 36a ustawy o podatku akcyzowym, należy wziąć pod uwagę wagę brutto wyrobu tj. nikotynę tworzącą masę wraz z dodatkami w postaci włókien roślinnych i substancji słodzących wraz z samą saszetką lub jej równoważną postacią.

Art. 99ca ust. 4 – Przedmiotowa regulacja określa wysokość stawki akcyzy dla saszetek nikotynowych w wysokości 300 złotych za każdy kilogram. Stawka akcyzy w tej wysokości, w 2027 r. ma za zadanie sprostanie wymogom minimum UE, po objęciu tej grupy wyrobów

planowaną rewizją dyrektywy Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych. Stawki akcyzy w latach 2025 i 2026 zostały określone w art. 165b.

Art. 99ca ust. 5 – Dodane przepisy określają odpowiednio wysokość stawki akcyzy dla saszetek nikotynowych w przypadku produkcji tych wyrobów niezgodnej z art. 47 ustawy o podatku akcyzowym. Powyższe regulacje są analogiczne do przepisu art. 99 ust. 9 ww. ustawy, określającego stawkę dla wyrobów tytoniowych lub art. 99c ust. 5 ww. ustawy dla wyrobów nowatorskich.

Art. 99ca ust. 6 – Dodany przepis nakłada na producentów, importerów i podmioty dokonujące nabycia wewnątrzspółnotowego saszetek nikotynowych obowiązek wydrukowania na opakowaniach jednostkowych informacji o ilości przedmiotowych wyrobów wyrażonej w gramach. Spowodowane jest to tym, że opodatkowaniu podatkiem akcyzowym podlega masa wyrobu.

Art. 99ca ust. 7 - Konsekwencją nałożenia obowiązku drukowania na opakowaniu jednostkowym wagi saszetek nikotynowych było dodanie niniejszego przepisu, określającego odpowiednio wysokość stawki dla saszetek nikotynowych w przypadku ich importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych w sposób określony w ust. 6, oraz nabycia lub posiadania saszetek nikotynowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od nich nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony.

Art. 99cb ust. 1 – Dodany przepis wprowadza definicję produkcji innych wyrobów nikotynowych. Jest to istotne z uwagi na to, że przedmiotem opodatkowania akcyzą jest produkcja wyrobów akcyzowych, a sam proces produkcji ww. wyrobów musi odbywać się, co do zasady, w składzie podatkowym, czyli w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. Dlatego przepis precyzyjnie określa czynności uznane za produkcję w rozumieniu ustawy o podatku akcyzowym, wskazując, że jest nią wytwarzanie, przetwarzanie, rozlew, a także pakowanie.

Art. 99cb ust. 2 – Analogicznie jak w przypadku ręcznie skręcanych papierosów (art. 99 ust. 1b) czy wyrobów nowatorskich (art. 99c ust. 2) wyłączono z definicji produkcji wytwarzanie przez konsumenta innych wyrobów nikotynowych ręcznie domowym sposobem w gospodarstwie domowym na własne potrzeby.

Art. 99cb ust. 3 – Dodany przepis określa podstawę opodatkowania dla innych wyrobów nikotynowych. Podstawą jest ilość ww. wyrobów wyrażona w kilogramach. Przy określeniu wagi wyrobu, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 36b ustawy o podatku akcyzowym, np. w odniesieniu do wykałaczek nikotynowych, wagę wyrobu będzie stanowiła waga nikotyny oraz waga wykałaczki. W każdym przypadku do podstawy opodatkowania wlicza się całość wyrobu służącego do aplikacji.

Art. 99cb ust. 4 – Przedmiotowa regulacja określa wysokość stawki akcyzy dla innych wyrobów nikotynowych od 2027 r. w wysokości 300 złotych za każdy kilogram, analogicznie jak w przypadku saszetek nikotynowych. Stawki akcyzy w latach 2025 i 2026 zostały określone w art. 165c.

Art. 99cb ust. 5 – Dodane przepisy określają odpowiednio wysokość stawki akcyzy dla innych wyrobów nikotynowych w przypadku produkcji tych wyrobów niezgodnej z art. 47 ustawy. Powyższe regulacje są analogiczne do przepisu art. 99 ust. 9 ustawy, określającego stawkę dla wyrobów tytoniowych lub art. 99c ust. 5 ustawy dla wyrobów nowatorskich.

Art. 99cb ust. 6 – Dodany przepis nakłada na producentów, importerów i podmioty dokonujące nabycia wewnątrzwspólnotowego innych wyrobów nikotynowych obowiązek wydrukowania na opakowaniach jednostkowych informacji o ilości przedmiotowych wyrobów wyrażonej w gramach. Spowodowane jest to tym, że opodatkowaniu podatkiem akcyzowym podlega masa wyrobu. W przypadku wyrobów w postaci płynnej, aby przejść na masę, wyrób należy zważyć.

Art. 99cb ust. 7 - Konsekwencją nałożenia obowiązku drukowania na opakowaniu jednostkowym wagi innych wyrobów nikotynowych było dodanie niniejszych przepisów, określających odpowiednio wysokość stawki akcyzy dla innych wyrobów nikotynowych w przypadku ich importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych w sposób określony w ust. 6, oraz nabycia lub posiadania innych wyrobów nikotynowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od nich nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony.

Art. 120 ust. 4 - Zmiana przepisu polega na modyfikacji definicji opakowania jednostkowego poprzez dodanie nowych kategorii wyrobów akcyzowych, tj. saszetek nikotynowych oraz innych wyrobów nikotynowych. W konsekwencji dotychczasowa definicja opakowania jednostkowego w przypadku płynu do papierosów elektronicznych oraz wyrobów

nowatorskich, będzie taka sama dla ww. wyrobów.

Art. 125 ust. 4 pkt 1 - Zmiana polega na dodaniu nowych kategorii wyrobów akcyzowych, tj. saszetek nikotynowych oraz innych wyrobów nikotynowych do przepisów w zakresie terminów składania korekt wstępnych zapotrzebowań na znaki akcyzy.

Art. 136 ust. 4–7, 9 i 10 - Zmiana przepisów polega na wprowadzeniu rocznej ważności znaków akcyzy, którymi będą oznaczane saszetki nikotynowe oraz inne wyroby nikotynowe, analogicznie jak dla znaków akcyzy na papierosy, tytoń do palenia i wyroby nowatorskie.

Art. 165b i art. 165c - Na lata 2025-2027 zaproponowano wprowadzenie „mapy drogowej”, czyli harmonogramu podwyżek stawek podatku akcyzowego na saszetki nikotynowe i inne wyroby nikotynowe. Wysokość zaproponowanej stawki akcyzy w pierwszym roku obowiązywania ma zbliżyć Polskę do najniższej stawki w UE, natomiast stawka docelowa ma być przygotowaniem na stawkę minimalną przewidywaną zmianą dyrektywy Rady 2011/64/UE. Propozycja objęcia stawki akcyzy na saszetki nikotynowe mapą drogową wychodzi naprzeciw wymaganiom podmiotów działających w branży nikotynowej.

Zmiana w załączniku nr 1 „Wykaz wyrobów akcyzowych” do ustawy o podatku akcyzowym ma na celu dodanie poz. 48 i 49 w brzmieniu w obu pozycjach „bez względu na kod CN” oraz odpowiednio „saszetki nikotynowe” oraz „inne wyroby nikotynowe”. Zmiana jest związana ze zmianą w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy, tj. rozszerzeniem definicji wyrobów akcyzowych.

Zmiana w załączniku nr 3 „Wykaz wyrobów akcyzowych objętych obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy” do ustawy o podatku akcyzowym ma na celu dodanie poz. 14 i 15 w brzmieniu jak do załącznika nr 1. Zmiana wynika z konieczności objęcia obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy również saszetek nikotynowych i innych wyrobów nikotynowych.

II. Zmiany w ustawach: o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o podatku dochodowym od osób prawnych

Art. 2 i art. 3 - Zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych stanowią konsekwencję zmian wprowadzanych w art. 12i ustawy o zdrowiu publicznym w zakresie dodatkowej opłaty.

III. Zmiana w ustawie – Kodeks karny skarbowy

Art. 4 - W tym przepisie projekt wprowadza zmianę w art. 31 § 6 ustawy – Kodeks karny skarbowy. Zmiana przepisu polega na uzupełnieniu o wprowadzane niniejszym projektem saszetki nikotynowe oraz inne wyroby nikotynowe, wymienionego w przepisie katalogu wyrobów akcyzowych (tj. wyrobów tytoniowych, suszu tytoniowego, płynu do papierosów elektronicznych i wyrobów nowatorskich), wobec których następuje wykonanie orzeczenia sądu o ich przepadku poprzez ich zniszczenie.

IV. Zmiany w ustawie o zdrowiu publicznym

W **art. 5** projekt wprowadza zmiany w ustawie o zdrowiu publicznym. Głównym celem zmian jest wprowadzenie regulacji w zakresie dodatkowej opłaty, mających na celu rozróżnienie wysokości dodatkowego zobowiązania w zależności od sposobu stwierdzenia uchybienia. Orzeczenia sądów administracyjnych w zakresie dodatkowej opłaty od środków spożywczych określonej w art. 12i ustawy o zdrowiu publicznym podkreślają niesprawiedliwy i opresyjny charakter opłaty dodatkowej. NSA zwrócił uwagę, że opłata ta jest sankcją administracyjną i należy ją przyrównać do dodatkowego zobowiązania podatkowego w VAT. Do opłaty tej można odnieść bogate orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego i TSUE, zwłaszcza dotyczące zasady proporcjonalności, a ta sprzeciwia się wykładni, która pozwala nałożyć na podatnika sankcje bez rozróżniania tego, co legło u podstaw błędu. Zatem w ocenie sądów administracyjnych dodatkowa opłata powinna podlegać miarkowaniu, w zależności od oceny stopnia przewinienia związanego z niedopełnieniem obowiązków nałożonych ustawą.

Art. 12i - Zgodnie z obowiązującą treścią art. 12i ust. 1 ww. ustawy w przypadku niedokonania opłaty w terminie określonym w ustawie organ właściwy do poboru opłaty ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę w wysokości odpowiadającej 50% kwoty należnej opłaty. Taka konstrukcja dodatkowej opłaty zrównała sytuację podmiotów unikających jakichkolwiek podatków i opłat z sytuacją podmiotu, który pomylił się i sam bezzwłocznie naprawił swój błąd. Narusza również zasadę proporcjonalności i samoobliczania podatków (tu opłat). Reguła ta zakłada, że podatnik nie tylko nalicza i odprowadza podatki, ale również we własnym zakresie i z własnej inicjatywy koryguje błędne deklaracje niezwłocznie po dostrzeżeniu nieprawidłowości. Takiemu działaniu podporządkowany jest system poboru podatków poprzez mechanizmy motywujące do jak najszybszego naprawienia błędu we

własnym zakresie. Do instrumentów takich należy oprocentowanie zaległości, ale także obniżony wymiar sankcji lub jej brak, czy odstępowanie od karania na podstawie art. 16a ustawy – Kodeks karny skarbowy w przypadku, jeśli wraz ze skorygowaniem deklaracji podatnik uiszcza należność publicznoprawną w prawidłowej wysokości. Zaproponowana zmiana przewiduje rozróżnienie procentowe dla określania przez organ dodatkowego zobowiązania w zależności od sposobu stwierdzenia uchybienia. Ponadto dodatkowa opłata odpowiada procentowi wysokości zaniżenia opłaty, a nie procentowi całej należnej opłaty. Podobne rozwiązania funkcjonują w przepisach o podatku od towarów i usług, w których również występuje zróżnicowana wysokość dodatkowego zobowiązania podatkowego w zależności od tego, w jaki sposób zareaguje podmiot obowiązany do zapłaty podatku po stwierdzeniu nieprawidłowości, i momentu, w którym ta reakcja nastąpi (czynności sprawdzające, w trakcie kontroli podatkowej, po kontroli podatkowej).

W **art. 12i w ust. 1** ustawy wymieniono rodzaje nieprawidłowości, które skutkują nałożeniem dodatkowej opłaty, w przypadku gdy ujawnienie nieprawidłowości zostało dokonane przez organ właściwy w sprawie opłaty w toku czynności sprawdzających i kontroli podatkowej. Przepis zawarty w pkt 1 dotyczy przypadku, gdy podmiot obowiązany do zapłaty opłaty w złożonej informacji wykazał opłatę w wysokości niższej od należnej. Przypadek ten obejmuje zarówno sytuacje, gdy opłata została wpłacona w wysokości niższej od należnej, jak i sytuacje, gdy opłata w ogóle nie została wpłacona. Proponowany pkt 2 dotyczy przypadku, gdy podmiot złożył informację z wykazaną opłatą w należnej wysokości, lecz nie wpłacił wykazanej w niej opłaty. Natomiast pkt 3 reguluje sytuację, gdy podmiot nie złożył informacji oraz nie wpłacił należnej opłaty pomimo ciążącego na nim obowiązku. Zgodnie z projektowaną regulacją w ust. 1, wysokość dodatkowej opłaty wynosi maksymalnie 50% podstawy ustalenia wysokości dodatkowej opłaty.

Proponowany **ust. 1a** określa natomiast wysokość dodatkowej opłaty obniżoną do 25% podstawy ustalenia wysokości dodatkowej opłaty, w przypadku gdy nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1, zostały ujawnione w toku kontroli, a podmiot złożył korektę informacji lub informację oraz wpłacił opłatę w należnej wysokości wraz z odsetkami za zwłokę.

Z kolei **ust. 1b** wskazuje, że podstawą ustalenia wysokości dodatkowej opłaty jest wysokość niewpłaconej należnej opłaty, a w przypadku wpłacenia lub wykazania opłaty w wysokości niższej od należnej – wysokość zaniżenia należnej opłaty.

Przepis **ust. 1c** umożliwia organom nakładającym dodatkową opłatę obniżenie jej wysokości

w sposób uwzględniający charakter i wagę naruszenia, a w celu uniknięcia sytuacji, w której mogłoby dojść do nieakceptowanego „swobodnego uznania administracyjnego”, przewidziano katalog zasad wymiaru dodatkowej opłaty od środków spożywczych, którymi ma się kierować organ w celu ustalenia sankcji, jaka dotknie w indywidualnej sprawie podmiot obowiązany do zapłaty opłaty, który dopuścił się nieprawidłowości.

Organ właściwy w sprawie opłaty wymierzając dodatkową opłatę bierze pod uwagę:

- 1) okoliczności powstania nieprawidłowości;
- 2) rodzaj i stopień naruszenia ciążącego na obowiązującym do zapłaty opłaty obowiązku, które skutkowało powstaniem nieprawidłowości;
- 3) rodzaj, stopień i częstotliwość stwierdzanych dotychczas nieprawidłowości dotyczących opłaty;
- 4) wysokość stwierdzonych nieprawidłowości, w tym wysokość zaniżenia należnej opłaty;
- 5) działania podjęte przez podmiot obowiązany do zapłaty opłaty, po stwierdzeniu nieprawidłowości w celu usunięcia skutków nieprawidłowości (czyli sposób zachowania się po stwierdzeniu nieprawidłowości).

Należy wyjaśnić, że do dotychczasowego ustalania opłaty dodatkowej dojdzie obowiązek wymierzenia sankcji, co oznacza konieczność określenia wysokości nakładanej kary w granicach przewidzianych w przepisie prawa. Innymi słowy, jest to czynność mająca na celu wskazanie konkretnej wartości procentowej, która przełoży się na kwotę pieniężną, którą strona będzie obowiązana zapłacić w konsekwencji naruszenia prawa, którego się dopuściła. Pierwszą zasadą jaką należy wziąć pod uwagę ustalając dodatkową opłatę, są okoliczności powstania nieprawidłowości. Chodzi w tym miejscu o okoliczności, z których można wywnioskować, że podmiot obowiązany do zapłaty opłaty działał z rozwagą, jakiej można było od niego oczekiwać w danej sytuacji. Stwierdzenie takich okoliczności będzie decydowało o możliwości niższego wymiaru dodatkowej opłaty. Z drugiej strony brak podejmowania racjonalnych działań w celu właściwego wypełnienia obowiązków będzie wpływał na możliwość określenia wyższej sankcji. Kolejna zasada skłania do uwzględnienia, jaki obowiązek został przez podatnika naruszony i stopnia tego naruszenia. Można w tym przypadku mówić o takich zdarzeniach jak np. niedochowanie należytej staranności, dokonanie obliczenia opłaty w błędnej wysokości. Następnie należy odnieść się do stopnia i częstotliwości stwierdzanych dotychczas nieprawidłowości. Na wymiar dodatkowej opłaty powinna mieć wpływ również częstotliwość, z jaką u podmiotu obowiązanego do zapłaty opłaty stwierdza się nieprawidłowości skutkujące wymierzeniem dodatkowej opłaty. Jeśli u

danego przedsiębiorcy częstotliwość nieprawidłowości jest nadmierna, to taka okoliczność powinna przekładać się na wyższy wymiar sankcji.

Wysokość stwierdzonych nieprawidłowości jest jasną zasadą w stosowaniu. Należy mieć na względzie, że dokonując rozliczenia opłaty podatek powinien z dodatkową starannością zadbać o prawidłowość i rzetelność rozliczeń.

Ostatnią wskazaną zasadą jest sposób zachowania się po stwierdzeniu nieprawidłowości. Kluczowe w tym elemencie będzie odwołanie się do obowiązku skorygowania rozliczeń, tego czy kwota nieprawidłowości została wpłacona. W tym miejscu należy jednak również pamiętać o takich aspektach jak współpraca z organem w zakresie rozwiania wszelkich wątpliwości związanych z naruszeniem, czyli z wyjaśnieniem sprawy.

Przepis **ust. 1d** wyłącza ustalanie sankcji w postaci dodatkowej opłaty, w przypadku gdy podmiot złożył korektę informacji z wykazaną opłatą w prawidłowej wysokości lub złożył informację z wykazaną opłatą w prawidłowej wysokości oraz wpłacił opłatę w należnej wysokości wraz z odsetkami za zwłokę przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej. Użyty zwrot „przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej” wskazuje zarówno na sytuacje, gdy podmiot w wyniku własnych działań zauważył nieprawidłowości, jak i sytuacje, gdy w wyniku czynności sprawdzających organ koryguje informację lub podmiot koryguje nieprawidłowości i składa informację CUK-1 lub korektę tej informacji z wykazaną opłatą w należnej wysokości. W takich sytuacjach, podmiot obowiązany do zapłaty opłaty ponosi wyłącznie sankcję w postaci odsetek, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).

Podkreślenia wymaga, że najbardziej dotkliwa sankcja będzie miała zastosowanie tylko w przypadku stwierdzenia, że działanie podmiotu obowiązane do zapłaty opłaty było zamierzone i nie współpracował on z organem w zakresie usunięcia wszelkich wątpliwości związanych z naruszeniem, w celu wyjaśnienia sprawy. W ten sposób przypadki, w których dojdzie co prawda do nieprawidłowości, ale będzie to związane z brakiem należytej staranności, będą objęte niższą sankcją niż przypadki, gdy dojdzie do zamierzonego działania podmiotu oraz braku jego współpracy z organami np. braku skorygowania informacji mimo nieprawidłowości wykrytych w wyniku czynności sprawdzających. W ust. 1d zaproponowano również wyłączenie ustalania dodatkowej opłaty wobec osób fizycznych, o ile osoby te za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe. Unormowanie to uwzględnia zasadę *ne bis in idem* oraz zasadę proporcjonalnej reakcji państwa na naruszenie prawa wynikające z art. 2 Konstytucji RP.

Art. 12c ust. 1, art. 12h ust. 1, art. 12j ust. 1 i 2 - zmiany w tych przepisach mają charakter porządkujący i są konsekwencją zmiany art. 12i ustawy.

V. Przepisy przejściowe

Art. 6 ust. 1 - Przepis przejściowy umożliwi podmiotom, które zamierzają prowadzić działalność w zakresie nowych wyrobów nowatorskich (wprowadzone w art. 2 ust. 1 pkt 36 lit. b lub c ustawy), saszetek nikotynowych lub innych wyrobów nikotynowych od dnia 1 stycznia 2025 r., niezarejestrowanym w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych, dokonanie zgłoszenia rejestracyjnego w okresie do dnia 31 grudnia 2024 r., czyli przed dniem wejścia w życie regulacji zmieniających ustawę o podatku akcyzowym (przed 1 stycznia 2025 r.).

Art. 6 ust. 2 - Przepis przejściowy umożliwi podmiotowi zarejestrowanemu w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych, który zamierza prowadzić działalność w zakresie nowych wyrobów nowatorskich, saszetek nikotynowych lub innych wyrobów nikotynowych od dnia 1 stycznia 2025 r., zgłoszenie zmiany w tym zakresie do dnia 31 grudnia 2024 r.

Art. 6 ust. 3 - Przepis przejściowy umożliwi podmiotom, które od dnia 1 stycznia 2025 r. zamierzają dokonywać czynności wymagających uzyskania zezwolenia akcyzowego w zakresie nowych wyrobów nowatorskich, saszetek nikotynowych lub innych wyrobów nikotynowych - wcześniejsze uzyskanie tego zezwolenia akcyzowego albo zmiany już posiadanego zezwolenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2025 r.

Art. 6. ust. 4 – Przepis przejściowy umożliwi podmiotom obowiązującym od dnia 1 stycznia 2025 r. do oznaczania nowych wyrobów nowatorskich, saszetek nikotynowych lub innych wyrobów nikotynowych oraz do wcześniejszego odbioru podatkowych znaków akcyzy, oznaczania tych wyrobów i wprowadzenia do sprzedaży od dnia 1 stycznia 2025 r. Przepis ten będzie również podstawą do zmiany rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, które wprowadzi m.in. nowe wzory znaków akcyzy na te wyroby.

Art. 6 ust. 5-7 – Przepisy przejściowe dotyczą wprowadzenia terminu, tj. 28 lutego 2025 r., do którego nowe wyroby nowatorskie, saszetki nikotynowe lub inne wyroby nikotynowe, wprowadzone do sprzedaży przed dniem 1 stycznia 2025 r., będą mogły być sprzedawane bez oznaczenia ich znakami akcyzy. Po tym terminie wyroby te przeznaczone do dalszej sprzedaży

będą musiały być oznaczone legalizacyjnymi znakami akcyzy przez ich posiadaczy. Przepisy te wzorowane są na przepisach zawartych w art. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 137 i 2404), wprowadzającej opodatkowanie podatkiem akcyzowym oraz obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy płynu do papierosów elektronicznych i wyrobów nowatorskich.

Art. 6 ust. 8 - Przepis przejściowy umożliwi podmiotom planującym produkcję nowych wyrobów nowatorskich, saszetek nikotynowych lub innych wyrobów nikotynowych poza składem podatkowym od dnia 1 stycznia 2025 r., wykonanie obowiązku złożenia deklaracji w sprawie przedpłaty akcyzy oraz obliczenia i wpłaty przedpłaty akcyzy od tych wyrobów, które będą wyprodukowane w styczniu 2025 r., w terminie do dnia 31 grudnia 2024 r. Powyższy przepis przejściowy zapewni spójność systemu podatku akcyzowego oraz umożliwi wykonanie obowiązków akcyzowych przez podatników w stosunku do nowych wyrobów akcyzowych przed wejściem w życie przepisów wprowadzających objęcie ich akcyzą.

Art. 7 - Celem regulacji jest jednoznaczne wskazanie, że projektowane przepisy zmienione w art. 12i ustawy o zdrowiu publicznym dotyczące dodatkowej opłaty od środków spożywczych, będą miały zastosowanie również do postępowań w sprawie ustalenia dodatkowej opłaty, które zostały wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie projektowanych zmian w ustawie o zdrowiu publicznym. Nowe przepisy są korzystniejsze dla podmiotów obowiązanych do zapłaty opłaty.

VI. Wejście w życie przepisów ustawy

Art. 8 – Przepis określa termin wejścia w życie projektowanej ustawy z dniem 1 stycznia 2025 r., z wyjątkami wymienionymi w przepisie. W terminie 1 stycznia 2025 r. wejdą w życie przepisy nowelizujące ustawę o podatku akcyzowym oraz ustawę – Kodeks karny skarbowy. Z dniem następującym po dniu ogłoszenia wejdą w życie przepisy nowelizujące ustawę o zdrowiu publicznym (art. 5), zmieniające przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 2) oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (art. 3), a także art. 7 projektowanej ustawy stanowiący przepis przejściowy do ustawy o zdrowiu publicznym. W tym zakresie proponowane rozwiązanie wychodzi naprzeciw oczekiwaniom podmiotów biorących udział w obrocie napojami i jednocześnie usuwa wątpliwości interpretacyjne, co do zasadności poboru dodatkowej opłaty i jej wysokości. Z tego też względu zasadne jest, aby

projektowane przepisy mogły być jak najszybciej stosowane. Nie narusza to zasad demokratycznego państwa prawnego.

Z dniem 1 października 2024 r. wejdą w życie przepisy przejściowe dotyczące nowelizowanych regulacji z zakresu ustawy o podatku akcyzowym, umożliwiające wcześniejsze przygotowanie się podmiotów do wykonywania nowych obowiązków w zakresie akcyzy (art. 6 ust. 1–7).

Z dniem 1 grudnia 2024 r. wejdzie w życie przepis przejściowy art. 6 ust. 8 projektowanej ustawy dotyczący nowelizowanej regulacji z ustawy o podatku akcyzowym w zakresie umożliwienia w grudniu 2024 r. dokonania przedpłaty akcyzy odnośnie produkcji wyrobów, która będzie prowadzona w styczniu 2025 r.

Projekt ustawy nie zawiera regulacji w zakresie czasowego utrzymania w mocy aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie, z uwagi na to, że część aktów wykonawczych do ustawy o podatku akcyzowym zostanie wydana i wejdzie w życie z dniem 1 października 2024 r. tj. w dniu wejścia w życie art. 6 ust. 1–7, jeden akt wykonawczy do ustawy o podatku akcyzowym zostanie wydany i wejdzie w życie z dniem 1 grudnia 2024 r. tj. w dniu wejścia w życie art. 6 ust. 8, natomiast w przypadku pozostałych aktów wykonawczych nie nastąpi skutek w postaci ich uchylenia będącego wynikiem projektowanych w ustawie zmian. Wcześniejsze wydanie ww. aktów wykonawczych będzie oparte o treść art. 6 projektu ustawy i będzie gwarantowało realizację tego przepisu.

Wpływ projektowanej regulacji na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorstw.

Zakłada się, że nowe regulacje prawne zawarte w ustawie o podatku akcyzowym nie spowodują spadku sprzedaży saszetek nikotynowych oraz innych wyrobów nikotynowych. Ponadto przewidywany jest wzrost sprzedaży związany z strategiami marketingowymi wdrażanymi przez producentów. Proponowane zmiany w zakresie opodatkowania akcyzą nowych wyrobów oraz zmiany definicji wyrobów nowatorskich są zgodne z postulatami branży tytoniowej.

W zakresie dodatkowej opłaty od środków spożywczych projekt ustawy będzie miał korzystny wpływ na przedsiębiorstwa poprzez uwzględnienie przy dokonywaniu wymiaru dodatkowej opłaty okoliczności powstania nieprawidłowości oraz sposobu stwierdzenia uchybienia.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) w związku z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), projekt ustawy z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów oraz konsultacji publicznych zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacji.